

et Princip, jeg kunde gerne sige et delvis nyt Princip. Det betyder, at man ønsker, at der skal være, om jeg maa bruge et Fremmedord, en stadig Rotation mellem Udenrigsministeriet og vore Gesandtskaber og Konsulater i Udlandet. Det betyder, at man vil saa vidt muligt have, at der i Udenrigsministeriet altid er Embedsmænd, der ifølge deres Kendskab til Forholdene paa de Pladser i Udlandet, hvor de have været, ere bedre i Stand til at bedømme, hvad der under en given Situation maa siges at tjene baade vort Lands Interesser i Udlandet og de paagældende Erhvervs Interesser herhjemme bedst. Men ogsaa henset hertil vil det forstaaes, at netop i jo større Grad det lykkes at faa den praktiske Dygtighed repræsenteret mellem Embedsmændene i Ministeriet, jo større Betydning vilde ogsaa det praktiske Samarbejde i fast Form mellem Udenrigsministeriet og de paagældende Erhvervsorganisationers Repræsentanter kunne have. De Erfaringer, som ere indhøstede af de Mænd, der have været ude ved vore Gesandtskaber og Konsulater, og som selvfølgelig baade Departementschefen og Ministeren ville have høstet Gavn af, vilde gennem en saadan Forhandling med Erhvervslivets Repræsentanter i et Raad kunne blive overordentlig frugtbringende ogsaa med Hensyn til Udviklingen af de forskellige Erhvervs Interesser herhjemme i Landet.

Jeg har dvælet lidt udførligt ved dette, thi det, der for mig har den største Betydning, er, at vi gennem en Omorganisation af Ministeriet faa Ministeriet og det praktiske Liv knyttede saa nær som mulig til hinanden. Idet jeg gaar over til den anden Del af det, jeg vil sige, nemlig det, der vedrører Uddannelsen af Ministeriets Embedsmænd, kan jeg ikke lade være at gøre en lille personlig Bemærkning. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her i Tinget at udtale mit — det viste sig forfængelige — Haab om, at naar man gik til en Lønningslov for Ministeriets, eller som man plejer at kalde det: Centralstyrelsens Embedsmænd, skulde det kunne lykkes at komme væk fra det efter min Mening noget uheldige Forhold, at man nu næsten benytter Ministeriet til Uddannelsesanstalt for Embedsmænd, der skulle ud i Landet, og at komme ind paa ogsaa at faa nogle af det praktiske Livs Mænd ind i Ministerierne, saa at de kunde sidde der med den Erfaring, de faa gennem nogle Aars Arbejde i det praktiske Liv, og gøre den frugtbringende indenfor Ministeriet. Det lykkedes ikke — jeg beklager det frem-

deles —, da vi i Fjor havde Loven om Lønninger til Centralstyrelsen udenfor Udenrigsministeriet til Behandling, at faa det slaaet fast. Saa meget mere Glæde har det været for mig, at der indenfor den Kommission, der har beskæftiget sig med Udenrigsministeriets Omordning, har været fuld Enighed om, at det gælder i saa høj Grad som muligt at faa praktiske Mænd ind i Ministeriet. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at der gennem de to smaa Bestemmelser i §§ 2 og 10 er aabnet Udvej til, at der kan finde en stadig Rotation, en stadig Bevægelse Sted fra Ministeriet til Udlandet og tilbage til Ministeriet igen. Men ogsaa med Hensyn til selve Uddannelsen er der, ikke i selve Lovforslaget, men i Kommissionsbetænkningen, stillet visse Krav, henstillet, at man fra Ministeriet forlanger visse Krav opfyldte, naar man ønsker at opnaa Udnævnelse til Fuldmægtig, og dermed altsaa ogsaa stillet visse Betingelser for at kunne stige indenfor Ministeriet. Kommissionen henstiller nemlig, at der kræves 4—5-aarig Uddannelse, inden det kan lade sig gøre for en Assistent at faa kongelig Udnævnelse til Fuldmægtig. Deraf skal ganske vist det ene Aar være Uddannelse i selve Ministeriet, men de øvrige 3—4 Aars Uddannelse skal foregaa navnlig ved, at de paagældende have Ansættelse ved Gesandtskaber eller Konsulater eller — og ikke mindst — Ansættelse i udenlandske større Handelshuse eller Banker eller ogsaa herhjemme i Handelshuse og Banker.

Hvad selve Lønningerne angaar, give de mig ikke Anledning til nogen større Omtale. De ere jo i alt væsentligt i Overensstemmelse med de Lønninger, som allerede ere vedtagne for de øvrige Ministerier. Det vil ses, at der her foruden den sædvanlige Lønning for Departementschefer er foreslaaet at give dem et Repræsentationstillæg paa 1,000 Kr. hver. Det vil forhaabentlig erkendes, at der med Hensyn til Repræsentation stilles større Krav til en Departementschef i Udenrigsministeriet end til en saadan i de andre Ministerier; men naar man med nogen Ret vil forlange, at de skulle opfylde disse Krav, maa man ogsaa erkende, at de skulle have et vist Repræsentationstillæg. Jeg anbefaler meget at gaa ind paa dette, thi derigennem giver man ogsaa Ministeren større Ret til at forlange, at de paagældende virkelig ogsaa opfylde de Krav, som med Rette kunne stilles til dem som Departementschefer i Udenrigsministeriet.

Der er for Kontorchefer foreslaaet en